

ÎN CHEIERE

08 iunie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Galina Stratulat

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Iuri Cerniciuc,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Cerniciuc împotriva Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în serviciu și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Iuri Cerniciuc,

a c o n s t a t a t :

La 23 ianuarie 2015 Iuri Cerniciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, solicitînd anularea ordinului nr.14 ef din 16 ianuarie 2014, potrivit căruia, în temeiul lit.k) alin.(1) art.47 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, Iuri Cerniciuc a fost sancționat disciplinar cu „concediere”, restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea salariului de funcție cu toate suplimentele pentru perioada absenței forțate de la serviciu.

În motivarea cererii a indicat că prin ordinul nr.14 ef din 16 ianuarie 2014, în temeiul lit.k) alin.(1) art.47 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, Iuri Cerniciuc, deținînd funcția de inspector al serviciului de supraveghere tehnică și accidente rutiere al secției securitate publică a IP Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne, locotenent de poliție, a fost sancționat cu „concediere”.

Consideră că ordinul dat a fost emis contrar prevederilor legislației în vigoare, urmînd a fi anulat. În corespundere cu art.55 al Legii cu privire la poliție și statutul polițistului, polițistul în privința căruia se desfășoară ancheta de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei, să solicite și/să prezinte în apărare. La finalizarea anchetei de serviciu lui Iuri Cerniciuc nu i s-a comunicat

despre finalizarea ei, iar ca urmare acesta nu a avut posibilitatea de a cunoaște și solicita integral materialele anchetei.

Lui Iuri Cerniciuc îi este imputat ca temei de concediere „neîntreprinderea acțiunilor legale de documentare a contravenției săvârșite de cetățeanul Mihai Drangoi la 14 decembrie 2014, precum și neîntocmirea unui proces-verbal cu privire la contravenție în privința acestuia”. În același timp, Iuri Cerniciuc nu a comis o asemenea faptă și nu putea fi sancționat pentru o asemenea faptă, deoarece în cadrul constatării faptei pretinse a fi comise de către Iuri Cerniciuc nu există probe care să demonstreze că cetățeanul Mihail Drangoi la 14 decembrie 2014 a comis o careva contravenție și că Iuri Cerniciuc era obligat să documenteze contravenția, precum și să întocmească un proces-verbal cu privire la contravenție în privința lui Mihai Drangoi.

Prin hotărârea Judecătoriei sectorului Centru municipiul Chișinău din 08 iunie 2015 a fost respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată înaintată de Iuri Cerniciuc împotriva Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în serviciu și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de Iuri Cerniciuc. A fost menținută hotărârea Judecătoriei sectorului Centru municipiul Chișinău din 08 iunie 2015.

La 11 aprilie 2016 Iuri Cerniciuc a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, solicitând casarea deciziei recurate și a hotărârii instanței de fond, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Cerniciuc.

În motivarea cererii a indicat că întru adoptarea hotărârii, instanța de apel doar a reiterat textul ordinului de sancționare, fără a face referire la probele examinate de instanță și depozițiile martorilor. Tichetul cu proba faptului că concentrația alcoolului din aerul expirat denotă lipsa faptei contravenționale, prin urmare argumentele recurentului nu au fost combătute prin careva probe.

Susține că instanța de apel nu a făcut referire la nici o probă care să confirme că Iuri Cerniciuc a încălcat regulile de etică și deontologie și nu a dat apreciere lipsei probelor în partea comiterii faptei de corupție.

Consideră că instanța de apel nu a aplicat prevederile art.55 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și nici art.21 al Constituției Republicii Moldova.

A mai indicat recurentul că nu s-au probat circumstanțele considerate constate de instanța de apel și importante pentru soluționarea litigiului și anume, cele legate de comiterea de către recurent a actului de corupție.

La 11 mai 2016 Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne a depus referință la recursul lui Iuri Cerniciuc, solicitând respingerea cererii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii, referință și în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Iuri Cerniciuc ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să

posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu este evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Iuri Cerniciuc.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Mardari

Galina Stratulat